

حوادث سال هفتم هجرت

کانون خطر با دژ آهنین خبیر

از روزی که ستاره فروزان اسلام در سر زمین « مدینه » در خشیدن گرفت ، ملت یهود بیش از قریش عداوت پیامبر اسلام و مسلمانان را بدل گرفتند ، و با تمام دسائی و قوا برای کوییدن آن قیام کردند .

يهودانی که در خود مدینه واطراف نزدیک آن ، سکونت داشتند بدسر نوشتشومی گه تئیجهه مستقیم اعمال و حرکات ناشایسته خود آنها بود ، دچار شده ، عده ای از آنها اعدام و دوقبیله دیگر بنام « بنی قین قاع » و « بنی النضیر » از سر زمین مدینه رانده شده در « خبیر » و « وادی القری » سکونت گردند .

جلکه وسیع و حاصلخیزی را که در شمال مدینه بمقابلی دو فرسنگی آن قرار داشت ، و دژهای هفتگانه محکمی که برای سکونت عده ای از یهودان ساخته شده بود ، « وادی خبیر » می نامند آب و خاک این منطقه برای کشاورزی آمادگی کاملی داشت ، و ساکنان آن جاده را موز راعت و جمع ثروت و تهیه سلاح و طرز دفاع ، مهارت کاملی داشتند ، و آمار جمعیت آنها بالغ بر بیست هزار بود ، و در میان آنها مردان جنگاور و دلیر فراوان بچشم می خورد (۱)

جرائم بزرگی که یهودان خبیر داشتند این بود که تمام قبائل عرب را برای کوییدن حکومت اسلام تشویق کردند ، و سپاه شرک با کمک مالی یهودان خبیر ، در یک روز از نقاط مختلف عربستان حرکت کرده و خود را تا دیوار مدینه رسانیدند ، و بالنتیه جنگ احزاب که شرح آن را در شماره های گذشته خواندید ، پیش آمد ، و این ارتضی در پرتو تدا بیر پیامبر و جانشانی یاران او ، پس از یکماه توقف در پشت خندق ، متفرق شدند و همهاجمین بدوطن خود از آنجمله یهودان خبیر ، باز گشتند و مرکز اسلام صورت آرامش بخود دید .

(۱) سیره حلبي ۳۶ ص - یعقوبی در تاریخ خودج ۲ ص ۴۶ مینویسد ۲ هزار مرد جنگجو در آنجازندگی میکرد .

این عمل ناجوانمردانه یهود خیبر که قبل اورده احترام مسلمانان بودند ، پیامبر را بر آن داشت که این کانون خطر را بر چیند ، و همه آنها را خلیع سلاح کند ذیرا هیچ عیب نبود این ملت لجوح و ماجرای خود با صرف هزینه های سنگین بار دیگر ملت بتپرسی عرب را بر ضد مسلمانان بر انگلیزاند ، و صحنہ نبرد احزاب بار دیگر تکرار شود خصوصاً که تصرف مذهبی یهود پیش از علاقه مندم قریش بهت پرسی بود و در بر این هزار مشرک که اسلام می آورد ، یکی یهودی حاضر نبود دست از کیش خود بر دارد !!

عامل دیگری که پیامبر را مصمم ساخت قدرت خیریان را در هم شکند ، و همه آنها را خلیع سلاح نموده و حرکات آنان را زیر نظر افسران خویش قرار دهد ، این بود که او با ملوک و سلاطین و رؤسائے جهان مکاتبه نموده و همه آنها را بالحن قاطع به اسلام دعوت کرده بود ، در این صورت هیچ بیید نبود که ملت یهود آلت دست کسری و قیصر قرار گیرند و با کمک این دوامپرا تو در برای گرفتن انتقام کمر به بندند و نهضت اسلامی و جنبشها را معمونی را در نقطه خفه سازند و باید این که خود امپراتوران را بر ضد اسلام بشود اند چنانکه مشرکان را علیه اسلام جوان شود آن دند ، و ملت یهود در چنگهای ایران و روم بایکی از دوامپرا تو ران همکاری داشته . و بر ضد دیگری قیام مینمودند روی این جریان پیامبر لازم دید که هر چه زود تر این آتش خطر را بطور ابد خاموش سازد . بهترین موقعیت برای تأمین این هدف همین موقع بود ذیرا ، فکر پیامبر باستن پیمان حدیبیه از ناحیه جنوب (قریش) آسوده و خاطرا و آرام بود ، و میدانست که اگر دست به تر کیب تشکیلات یهود بزند ، دست قریش بعنوان کمک بسوی یهود دراز نخواهد شد و برای جلوگیری از کمک کردن سائر قبائل شمال مانند تیره های « غطفان » که عامل و همکار و دوست خیریان در چنگ احزاب بودند ، نقشه ای داشت که بعداً گفته می شود .

روای این انگلیزه ها پیامبرا کرم فرمان داد که مسلمانان برای تسخیر آخرين مرا اگر یهود در سرزمین عربستان آمده شوند و فقط کسانی میتوانند افتخار شر کت در این نبرد بست آورند که در چنگ « حدیبیه » که از لحظات سر سخت ورق انجیز اسلام بود ، حضور داشته اند ، و غیر آنان میتوانند بعنوان داوطلب شر کت کنند ، ولی از غنائم سهمی نخواهند داشت پیامبر اکرم « غیله لیشی » را در مدینه نائب ، خود قرارداد ، و پرچم سفیدی بدست علی (ع) داد و فرمان حر کت صادر نمود و برای اینکه کار و ان آنها زودتر به مقصد بر سرا جانه داد که « عامر بن اکوع » ساربان آنحضرت ، موقع راندن شتران سرود (حداء) بخواند ، و او شعار ذیر را ترنم میکرد (۱)

ولا تصدقنا ولا صلينا

(۱) والله لو لا الله ما اهتدينا

یعنی : بخداسو گندانه گر عنایات والطف خدا نبودما گمراه بودیم نصدقة میدادیم و نه نماز میخواندیم ، ماهلتی هستیم که اگر قومی بر هاستم گندو یافته ای بر پا نمایند ، هاز بر بار آنها نمیرویم ، خداوندا پایداری را نصیب ما بفرما ، و پاهای مارا در این داه ثابت قدم گردن .

مضمون این سروتها ، انگیزه و موجبات این نیز درا بصورت آشکار میرساند ، و میگوید : از آنجا که ملت یهود بر ما ستم نموده و آتش فتنه را در آستانه خانه ما روشن ساخته اند مایرای خاموش ساختن این کانون ، آتش رنج سفر را بر خود هموار ، نموده ایم .
مقامین سرود ، آنچنان پیامبر را راضی و مسروق ساخت که آنحضرت درباره « عامر » دعا فرمود ، اتفاقاً « عامر » دایین جنل شربت شهادت نوشید .

ارتش اسلام بسوی نقطه نامعلومی حرکت میگند

پیامبر اسلام در حرکت دادن سر بازان خود بدروش و استمار « علاوه زیادی داشت ، او علاقمند بود که کسی از مقصودی آگاه نشود تا دشمن را غافلگیر نموده و قبل از هر گونه تصمیم لازم محوطه آنها را محاصره نماید ، علاوه بر این متعددین دشمن هر کدام تصور کنند ، که مقصد پیامبر آنها است ، و برای احتیاط در خانه های خود بمانند ، و به یکدیگر نه پیوندد . شاید گروهی تصور کردند که منظور پیامبر از این راه پیمانی بسوی شمال ، سر کوبی قبائل غطفان و « فزاره » که همدستان یهود در جنگ احزاب بودند ، میباشد و قتی به بیان ، رجیع ، رسید ، محور حرکت ستون را بسوی خیر قرارداد ، و بدینوسیله ارتباط این دو متحدرا از هم برید ، و از اینکه قبائل مزبور به یهودان خیر کنند ، جلو گیری نمود ، با اینکه محاصره خیر قرب یکماه طول کشید - مع الوصف - قبائل مزبور توانستند متعددین خود را یاری نمایند (سیر و ح ۳ ص ۳۳۰)

رهبر بزرگ اسلام با هزار و شصدهزار سر باز که دویست سوار نظام در میان آنها بود ، بسوی خیر پیشوی کرد (امالی طوسی ص ۱۶۴) وقتی به سر زمین خیر نزدیک شد ، دعای زیر را که حاکی از نیت پاک او است خواند : بارالها که خدای آسمانها و آنچه زیر آنها قرار گرفته ، و

و ان ارادوا فتنه اینها
هر انا اذا قوم بغو علينا
فا نزلن سکينة علينا
وثبت الاقدام ان لا قينا
(۱) گاهی گفته میشود که با این استمار کامل دئیس منافقان عبد الله رسول یهودان خیر را از جریان آگاه ساخته بود ، و گفته بود که علاوه بر دفاع از بالای دژها ، در بیرون دژ نیز با سر بازان اسلام بجنگ پیش داشید .

خدای زمین و آنچه بر آن سنجینی افکنده و ... هستی ، هن از تو خوبی این آبادی و خوبی اهل آن و آنچه در آن هست میخواهم ، واذ بدهای آن و بدی اهل و بدی آنچه در آن قرار گرفته ، بتپنامه میرم « (۱) »

این دعا در حال تصرع ، آنهم در برابر اروش صد سر بازدیل رکھ کدام کانون سوزان عشق و شور بودند ، حاکیست که او بمنظور کشور گشائی ، و توسعه طلبی و انتقام جوئی پا به این سر زمین نگذاشته است ، او برای این آمده است که این کانون خطر را که را لحظه ممکن است ، پایگاهی برای مشرکان بست پرست ، قرار بگیرد ، در هم بگوید ، تنهضتها و جنبشها ای اسلامی از این ناحیه تهدید نشوند ، و شما خواننده گرامی خواهید دید که پیامبر پس از فتح در رها و خلع سلاح ، اراضی و مزارع آنها را بخود آنها واگذار نمود . وبه اخذ « جزیه » در برابر حفظ جان و مال آنها ، اکتفاء گردید .

نقاط حساس و راه هاشبانه اشغال می شود

در زمین هفت کانه « مخیبر (۲) » هر کدام نام مخصوصی داشتند و نامهای آنها بقرار ذیر بود :

ناعم ؛ قموص ، گتیمه ، غطاء ، شق و طیح اسلام ، و برخی از این در رها گاهی بیکی از سران آن دژ منسوب می شد ، مثلا میگفتند ، دژ « مرحب » و ... برای حفاظت و کنترل اخبار خارج دژ ، در کنار هر دژی ، برج مراقبت ساخته شده بود ، که نگهبانان بر جها ، جریان خارج قلعه را بداخل گزارش دهند ، و طرز ساختمان برج و دژ طوری بود ، که ساکنان آنها بر پیرون قلعه کاملا مسلط بودند و با منجنيق و غير میتوانستند دشمن را سنگباران کنند ، در میان این جمعیت بیست هزاری ده هزار مرد جنگی و زورمند بود فکر آنها از نظر آب و ذخائر غذائی کاملا آسوده بوده ، و در این باره از خانه زیادی داشتند ، این در رها آنچنان محکم و آهنگ بودند که سوراخ کردن آنها امکان نداشت ، و کسانی که میخواستند خود را به تزدیکی دژ بر سانند با پرتاب کردن سنگهای بزرگ مجروح و یا کشنده میشدند ، و این در رها سنگرهای محکمی برای جنگ اوران یهود بشمار میرفت .

مسلمانان در برابر یک چنین دشمن مجهز و نیز و مند قرار گرفته بودند ، باستی در تسبیح این در رها از هنر نمایی نظامی و تاکتیکهای جنگی حداکثر استفاده بنمایند ، نخستین کاری که انجام گرفت این بود که تمام نقاط حساس و راه ها و دروازه ها شبانه بوسیله سربازان اسلام اشغال گردید ، این کار بقدرتی مخفیانه و در عین حال سریعانه انجام گرفت ، که نگهبانان بر جهانیز از (بقیه در صفحه ۴۳۵)

(۱) اللهم رب السموات وما اطللن و رب الارضين وما اقللن ... نسألك خير هذه القرية و خير

اهله و خير ما فيها ، و نعوذ بك من شرها و شر اهلها و شر ما فيها (کامل ۲ ص ۱۴۷)

(۲) سیره حلبي ص ۳۸

غوبیها هم

اینطور زندگی نمی‌کنند

(۲)

قسمت اول این مقاله در شماره ۸ چاپ شد و ایناک قسمت دوم

آن بنظر خوانندگان محترم میرسد

ایرانما امروز دارای دانشمندان و استادانی برجسته است که دارای شخصیت‌های علمی جهانی می‌باشد.

چرا اگر سراسر اروپا را بگردیم (بجز نام و کتب چند دانشمندی که در قرون گذشته، اسلام آنها را تربیت کرد) نام و نشانی از آنها نیافتد و هیچ‌کدام از ترجمه کتبشان را پیدا نمی‌کنیم - در حالیکه ترجمه کلیه آثار نویسندها کان و استادان معروف مصر و هند و ژاپن در کلیه کتابخانه‌ها موجود است آیا معرف این دانشمندان و آثارشان غیر از مطبوعات مملکت‌شان بودند؟ آیا مطبوعات وطن‌شان بهترین و سیلهم‌معرفی آنها بجهان نیان نبوده؟ آیا کدام رکن اجتماع چون مطبوعات می‌تواند از یک دانشمند حمایت کند؟

من نمیدانم شمایی که تا این حد از اروپا و کالاهای پوشالی و رنگارنگش پشتیبانی و حمایت می‌کنید و سعی دارد بحقود را مطابق آنان بسازید و درست کنید و ملت هموطن خود را نیز با انتشار نوشت‌های ایمان بدان سوق دهید هیچ‌میدانید که آنها در باره کشور تان چگونه فکر می‌کنند، و به هموطنان که از ایران باروپا برای گردش و یا تحصیل آمده‌اند چه می‌گویند؟

خيال می‌کنیدهاینها نظور کشمکش خارجی را به صرف اینکه اروپائی یا آمریکائی است گرامی داشته و در جلو او به کرنش در می‌آید در اینجا نیز با خواهران و برادران ایمان اینجنبین مقابله بمثل می‌کنند؟ نوالله! هیچ‌دانشجوی ایرانی مقیم اروپا نیست که از نیش طعن و کج دهنی اروپائیها و فتار سخت صاحب‌خانه‌ها و فشارهای مقامات اداری و حتی (بعضی از دانشگاه‌های ایمان) در امان مانده باشد.

در بسیاری از خیابانها و کافه‌ها و امکنه‌عمومی هر کجا که‌هارا بینند فریاد می‌کشند « شتر چران » « موسیاه » آمد امی‌گویند شتر چران خارجی کثیف اچمدا نه را بیندو به خانه‌ات باز گرد، در داشگاه‌ها، خارجیان شرقی به صرف اینکه موسیاه و شتر چران هستیم با یاد سه برادران شجاعیان داخلی پول ثبت نام بدھیم یعنی مثلاً اگر یک دانشجوی داخلی برای ثبت نام ۳۰۰ تومان میدهدما بایدمبلغ ۹۰۰ تومان پردازیم.

ما پاپول خود زندگی میکنیم و از لحاظی باقتصاد مملکتشان کمک میکنیم - اینگونه هم با ما رفتار میکنند .

این نقشی است که مطبوعات در معرفی و بوجود آوردن اینگونه مناظر و صحنه ها ایفای میکنند . آنچه در اینجا بمناسبت میدهد نتیجه در کذاز نوشته های مطبوعات محلشان بوده و گردانند گان مطبوعاتشان هستند که مدارا بدینگونه معرفی مینمایند - در ماه ، حداقل یکی دو مقاله در مجلات ، علیه شرقی بالخصوص ایرانی چه از طرف کلیسا و چه مقامات دیگر بجای میر سد و حتی اخیراً کتابی از طرف کلیسا بنام : خود را در ایران مزدوج کن . بر علیه جوانان ایرانی که در اروپا هستند منتشر شده و اینکه تا چه حد مقام ایرانی را پائین آورده و چه توهیناتی را که بمناسبت اند چون ، آقایان اروپائی مقدمه هستند ! طرفدار شرف و مقام انسانها میباشند اومؤسس اعلامیه حقوق بشر ندو آزادند و بالاخره « ازما بهتر و اند حق دارند که بملتی توهین کنند ! این است رسم تمدن اروپائی » ۱۱
بنده فقط منظورم این بود که لا اقل شما بدانید این ملت های اروپائی که در تقلید از آنها از یکدیگر سبقت میجویند و حاضر ید برای مرسم کردن یکی از آنها بشان در ایران حتی هموطنان خود را فدا ساخته و بختی ها و گمراهیها بکشانند - آنقدر هم آش دهان سوزی نبوده و اینگونه عقاید و افکار را درباره مادارند .

البته اشتباه نشود این نظریات آنها برای آن نیست که ما مثل آنها لباس نمی پوشیم بلکه در مرحله اول بخ - طرق مقلد بودن و بی ثباتی ما در گیره ای عادات و سنت ملی و بی - توجهی را ناز و افتخار اتمان بوده و مارا بازیچه ای بی ارزش بیش نمیدانند والا اگر ما دهزار مرتبه خود را در تمدن آنها فربرد ، غرون سازیم و حتی کاسه هایی از آش داغ تر شویم (همچنان که هستیم) باز هم بما میگویند « شتر چران موسیاه » اما اگر چون ملت های ژاپن - هندوستان - مصر - برزیل و ... برای آثار ملی و عقاید و سنت مقدس مان ارزش قائل گشته و برپا یهای اخلاقی و عادات ملی خود استوار بما نمی سعی میکنند که ما را بهتر بشناستند و بیشتر خود را بمانند یک سازند (همچنان نکدر روز نامه و مجلات و بر نامه های تلویزیونها اینگونه بر نامه هارا درخصوص این کشود میبینیم) .

... شمارا بخدا بیانید و ندانسته طبقه جوان مملکت مارا بنا بودی نکشانید و بجا آنکه تاباین حد صفحات مجلات خود را بدفعاً از مظاهر غلط و منفی تمدن غرب و رواج آن در میان هم - وطنان تان تخصیص دهید بهزنده کردن غروری و تقویت اخلاقیات و روح شرافت و شجاعت و اعتماد بنفس در جوانان پردازید .

بجای آنکه از اینگونه طرح های نافر جام تقدیم حامیه کرده و مردم را بجان هم اندازید قبل از هر چیز سعی کنید آن دعه از زنا نیرا که اذا بتذائقی ترین حقوق زندگی شان مجر و مند باسواند ساخته و شکم گرسنه شان را سیر کنید آنگاه که بیاد گرفتند کلمه های خارجی « رفرم » و « بوی فرن »

«کاراکتر و در فراندوم» که تکیه کلام شما در مجله‌تان هست «چمیانی میدهند به آراء گبری دعوتشان کنید»

وقتیکه بجای زاغه‌وکلبه‌های خاکی اطاق و منزل برایشان تهیه کرده، و بجای مدفع گاو و گوسفند برای سوخت زمستانشان بخاری تهیید دید (تا خبر نگاران تلویزیون‌های غربی که شما طرفدار تمدن شان هستید از مناظر زندگی رقت برای این بیچار گان فیلم‌برداری نکرده و دور اینجا با نمایش آنها به حیثیت‌ما لطمہ‌فرزده و مارا تحقیر نکنند) آنگاه برای آنها در مجله‌تان بنویسید که قانون ازدواج وقت خلاف روح اعلامیه حقوق بشر است؛ و باید حذف شود! تا زنان از بردگی نجات یافته و آزاد شوند؛ تا خودشان بتوانند توسعه و طرحهای اصلاحی شمادا بخواهند و دور باره آن فکر کرده و تصمیم بگیرند.

* * *

ضمناً یاد آور می‌شود نویسنده بكلیه سوالات خوانندگان گرامی در پادشاه این مقاله پاسخ خواهد داد.

با این آدرس ۶۰۲۵ INNSBRUCK post . F . 23 Austria

(بقیه از صفحه ۴۰)

این کارآگاهی نیافتند، صباحگاهان که کشاورزان از همه‌جا بی‌اطلاع خیبر بالوازم کشاورزی از قلمه‌ها بیرون آمدند؛ چشم‌های آنها به سر بازان دلیر و مجاہد اسلام افتاد که در پر توقدرت ایمان و بازان نیرومند و سلاحهای بردند، تمام طرق شوارع را بروی آنها بسته‌اند که اگر قدمی فراتر بگذارند، فوراً دستگیر خواهند شد، این‌منظره آنچنان آنها را خائف و مرعوب ساخت، که بی اختیار پا به فرار گذارند، وهم‌گی می‌گفتند که: محمد با سر بازانش اینجا است و فوراً درهای دژها سخت بسته شد و شورای جنگی در داخل دژها تشکیل گردید.

وقتی چشم پیامبر بدلوازم تخریبی‌ما نندیل و کلنگ افتاد، آنرا بفال نیک گرفت و برای تقویت روحیه سر بازان اسلام فرمود: **الله اکبر خوبت خیبر انا اذا نزلنا بساحة قوم ف ساع صباح المنذرين**؛ ویران باد خیبر، وقی‌ما بر قومی فرود آئیم بداست روز گار بیم داده شد گان (۲)

نتیجه‌شور این بود که زنان و کودکان را دریکی از دژها و ذخائر غذائی را در دزدیگر جای دهندو دلیر و چنگاوران هر قلعه، باستگوه و تبر از بالا دفاع کنند، و قهرمانان در موقع خاصی از دژ بیرون آیند، و در بیرون دژ با دلیران اسلام بجنگند، دلاوران یهود از نقشه تا آخر نبرد دست بر نداشته و تو انتدیکماه در برابر ارش نیرومند اسلام مقاومت کنند، بطوریکه گاهی برای تسخیر یک دژیش ازده روز وقت صرف می‌شد و نتیجه‌ای بست نمی‌آمد.

(۱) سیره حلیمی مص ۳۹